

Kampagne "Pierre Akkerman, het militarisme van de bourgeoisie en het kleinburgerlijk pacifisme bestrijden".

Les rois nous sauôlaient de fumées,
Paix entre nous, guerre aux tyrans!
Appliquons la grève aux armées,
Crosse en l'air et rompons les rangs!
S'ils s'obstinent, ces cannibales
A faire de nous des héros,
Ils sauront bientôt que nos balles
Sont pour nos propes généraux!

L'Internationale, 5e couplet

Nu we juist met sukses de Kampagne Karl Marx zijn begonnen, dwingen de actuele gebeurtenissen ons, in oktober 1985 een tweede front te openen. De Cellules Communistes Combattantes openen aldus op 19 oktober 1985 door de aanval op het 'Informatiebureau van het leger' in Namen, de Kampagne "Pierre Akkerman, het militarisme van de bourgeoisie en het kleinburgerlijk pacifisme bestrijden".

Dit 'Informatiebureau van het leger' is, net zoals vele anderen in het land, een wervingscentrum voor het imperialistische leger. Doordat ze de sociale misère, die zich door de crisis van het kapitalisme ontwikkeld heeft, uitbuiten, zijn deze bureau's instrumenten voor de misleiding van talrijke zonen en dochters van het proletariaat tot een eerloze functie als gewapende huurling van de bourgeoisie en dat direkt georganiseerd tegen hun broeders en zusters van hun klasse.

De aktualiteit maakt de opening van een tweede front noodzakelijk, dat berust op de laatste bijeenkomst van de ministers van buitenlandse zaken van het Atlanties Bondgenootschap in Brussel en op de grote anti-kruisraketdemonstratie van zondag, en op de aanstaande interimperialistische topkonferentie in Geneve in november. Onze Interventie van vannacht en de hele Kampagne Pierre Akkerman richten zich uitdrukkelijk op de komende massa-mobilisatie tegen de stationering van de US-kruisraketten, waarvan de kleinburgerlijke pacifisten geloven, zoals te doen gebruikelijk, een folkloristische demonstratie met gebed en steriele bezweringen in de richting van de prinsen en magnaten te moeten maken, die ons al op de slagvelden of in herstruktureringsspogingen zien.

Meer dan ooit tonen de gebeurtenissen aan het einde van 1985 in de verschillende europese landen (Nederland ver voorop...) de dwaasheid en het gevaar van

kleinburgerlijke pacifistische thesen voor de massale anti-oorlogsbeweging. In alle Europese landen wordt het militarisme van de bourgeoisie met arrogantie georganiseerd, worden zonder ophouden de oorlogszuchtige voorbereidingen getroffen en dit, ten aanzien van 'n slechts zwak georganiseerde oppositie (zoals de onze bijvoorbeeld), want de totaliteit van de anti-oorlogsbeweging is ten eerste door legalistische posities en kollaborateurs met pacifistisch kretinisme bedorven. De laatste jaren tonen ons het volgende: De anti-oorlogsbeweging wijst de eerloze richtingen van de kleinburgerlijke pacifisten af en organiseert zich op de door de strijdende kommunisten ontwikkelde revolutionaire lijn, òf ze wordt de lijkwaarde van miljoenen van ons.

Wij willen dit niet als noodlot aksepteren! Dit moet veranderen en het ligt aan ons om het te veranderen! We moeten het pacifistisch gespuis terugstoten, wij willen de ontwikkeling van het socialisme en niet de ellende van de oorlog. Honderdduizenden arbeiders en arbeidsters, die al vele jaren gelopen hebben om NEE tegen de oorlog te zeggen, die de NATO naar alle windrichtingen voert, en die ze nu naar de metropolen wil terugbrengen, moeten nadenken, uitgaande van een zeer concrete realiteit! En niet de lessen der geschiedenis vergeten, die onze klasse al zo duur betaald heeft: Alle pacifistische thesen en richtlijnen zijn altijd, in 1914, in 1940 en nu, in dienst van de bourgeoisie geweest!

Alle pacifistische opschepperijen vallen dagelijks in elkaar, nederlaag na nederlaag. Alle bedriegerijen van de kleinburgerlijke pacifisten, CNAPD en VAKA voorop, hebben slechts tot één enkel resultaat geleid: De bourgeoisie van het parlement en de kazernes, de banken en de holdings heeft de handen vrij, om de raketten te stationeren, om zich in de meest razende antikommunistische hysterie te storten, om zijn misdaden tegen de volkeren van Zuid-Afrika, Turkije, Zaïre, Palestina of El Salvador... te begaan.

Heeft de kleinburgerlijke pacifistische beweging, in de jaren sinds ze de leiding van de publieke ontevredenheid bezet ook maar iets gewonnen? Nee, ze heeft niets gewonnen! In tegendeel, ze heeft de mobilisatie en de afwijzing van de massa's uitgeput, ze heeft de objektieve en historische feiten van de imperialistische oorlogsvraag vervalst, ze heeft zich volledig in dienst gesteld van de bourgeoisie, waarvan ze de volledige autoriteit in de 'demokratiese diktatuur' erkent. Het is zelfs duidelijker te zeggen, dat ze geen moeilijkheden heeft gehad, om zich in dienst van de uitbuiters te laten prostitueren, want ze bevordert hun ideologie met overgrote ijver.

In oktober 1984 hebben de Cellules Communistes Combattantes zich georganiseerd en zijn vastberaden naar buiten getreden, doordat ze hun eerste campagne op de imperialistische oorlogsvraag steunden. Dit doel drong zich op door het feit, dat dit gekoncentreerde probleem één van de duidelijkste en openlijkste uitdrukkingen is van de diktatuur van de bourgeoisie en dat het tegelijkertijd vanuit een klassenstandpunt kan worden aangevallen, want oorlog is een geïntegreerde functie, produkt van het kapitalisme.

Wij hebben op de eerste plaats de firma's LITTON, MAN en HONEYWELL aangevallen, drie in de 'oorlogspartij' volkomen geïntegreerde multinationals, d.w.z., drie ondernemingen, die een belangrijk deel van hun lukratieve activiteiten in de organisatie van de oorlog tegen de volkeren in alle hoeken van de wereld ontwikkelen. Aansluitend hebben wij twee politieke centrales van de regeringskoalitie PRL/PVV en CVP aangevallen, dat betekent, de (ook nu nog) managers van de staatsmacht, die direkt de oorlogszuchtige organisatie plannen, en tenslotte hebben wij de offensieven tegen de NATO-krachten uitgevoerd, het militaire heerschappij-apparaat van het imperialisme.

De politieke betekenis van onze eerste campagne gaat uit boven het opdoemen van een authentieke revolutionaire kommunistiese praktijk, die breekt met de revisionisten en reformisten van welke soort dan ook, boven de manier waarop wij de kwestie van de imperialistische oorlog gesteld hebben. Wij hebben de kwestie van de imperialistische oorlog in zijn totaliteit gesteld, verbonden met al zijn factoren, dat betekent, zonder hem van zijn oorzaken, zijn vorm te scheiden: de kapitalistische produktiewijze! Wij hebben tegenover de kriminele pacifistische kleinburgerlijke lijn de marxistische analyse en proletarische positie gesteld: de praktijk van het revolutionair offensief!

In uur, waarin wij de campagne Pierre Akkerman starten, appelleren wij aan alle serieuze militanten om zich op de hoogte te stellen van de geweldige geschriften van het marxisme en het leninisme, wat betreft de imperialistische oorlog en zich op de hoogte te stellen en te discussiëren van en over de belangrijke bijdragen van revolutionaire Italianen en Spanjaarden; de Brigade Rosse en de PCE(r)-GRAPO en ook een beetje van de onze, en daaruit offensieve konklusies te trekken voor de toekomst van het proletariaat. Reeds in 1924:

"Iedere massale staking veroorzaakt een revolutionaire situatie, waaruit de bourgeoisie met behulp van het staatsapparaat een maximum aan konklusies trekt, die voor hen noodzakelijk zijn om de heerschappij te behouden. Ten aanzien van deze handelswijze is het proletariaat machteloos, het wapen van de massale staking zelf is tegenover hen noodzakelijkerwijze machteloos, als t.a.v. de wapens van de bourgeoisie het proletariaat niet eveneens naar de wapens grijpt. Dit houdt in, dat men zich moet inspannen, zichzelf te bewapenen, het leger van de bourgeoisie te desorganiseren, dat voor het merendeel is samengesteld uit arbeiders en boeren, en de wapens van de bourgeoisie tegen de bourgeoisie keren...

De imperialistische oorlog verscherpt deze situatie tot het uiterste. De bourgeoisie stelt het proletariaat voor het volgende alternatief: Of de kameraden van hun eigen klasse uit andere landen te doden, ten gunste van hun (die van de bourgeoisie) monopolistische belangen, voor hun belangen te sterven, of de heerschappij van de bourgeoisie door gewapende geweld omver te werpen. Alle andere strijdmiddelen tegen deze overmacht, die tegen het proletariaat bestaat, zijn machteloos, omdat alle zonder uitzondering door het militaire apparaat van de imperialistische staten vermorzeld worden. Als dus het proletariaat aan deze buitengewone schending wil ontkomen, moet het zelf de strijd tegen het militaire apparaat beginnen, het van binnenuit ontwrichten..."

George Lukacs, De gedachten van Lenin, het imperialisme, wereldoorlog en burgeroorlog.

Dit is de historische realiteit en hun juiste begrip, en het is dezelfde kwestie, die met nog meer hevigheid en aktualiteit aan de anti-oorlogsbeweging, die zondag zal demonstreren, gesteld moet worden: Twee politieke lijnen in dienst van twee antagonistiese klassen tekenen zich duidelijk af, en niemand kan zijn ogen daarvoor meer sluiten:

- De politieke lijn van het kleinburgerlijke pacifisme, knecht van het kapitaal en het bewezen verraad...
- De politieke lijn en praktijk van revolutionaire kommunisten, wapen en toekomst van de arbeidende klasse!

Wij hebben naar aanleiding van onze aanval tegen de telekommunikatiemasten van de militaire basis van Bierset een globale analyse gegeven, wat wij van het kleinburgerlijk pacifisme, thans aan de top van de anti-oorlogsbeweging in ons land, denken, en hebben getoond, dat alleen onze aktie en onze politieke lijn

een reëel alternatief tot de imperialistische oorlog biedt.

En de feiten markeren op een nog onweerlegbare manier deze beide lijnen, die van het verleden en die van de toekomst. De politieke beweging van het pacifisme bevindt zich in doodsstrijd, op een doodlopende weg, terwijl de revolutionaire beweging en het proletariaat aan het begin staan van een geweldige strijd! Aan het begin van een geweldige strijd in de continuïteit van de schitterende geschiedenis van onze klasse, erfgenamen van hun ervaringen en de lessen uit iedere strijd! Wij weten hen naar waarde te schatten en daarom wijden wij deze anti-militaristische en anti-pacifistische campagne ter nagedachtenis aan de militante belgische kommunist Pierre Akkerman, vrijwilliger in de Internationale Brigades in Spanje, politiek commissaris van het bataillon André Marty van de 12e Brigade, gevallen in de strijd op 1 januari 1937 ten noorden van Madrid, verraderlijk vermoord door fascistena, die onze rode vlag gehesen hebben, om de door de revolutionairen bezette stellingen te naderen.

Wij groeten je Pierre Akkerman.

Dat, wat jij begrepen hebt, dat, wat wij nu begrepen hebben, en dat, wat de arbeidersklasse opnieuw moet begrijpen en van hun kant prakties moeten omzetten is, dat fascisme, militarisme, de reaktie en de oorlog niet alleen door mooie woorden of goede gevoelens en zeker niet door pacifistische bedriegerijen kan worden bestreden.

Pierre Akkerman, jij en de duitse, italiaanse, engelse, mexikaanse, hongaarase, joegoslaviëse, bulgaarse, amerikaanse, poolse, canadese, chinese, algerijnse, tsjechiese, nederlandse, scandinaviese en alle andere kameraden..., jullie wisten waar je met de imperialistische oorlog aan toe was en jullie hebben begrepen, dat de plutokraten in Londen, Rome, Parijs of Berlijn de toekomst van de wereld en het ongeluk van de uitgebuitenen met zorg voorbereiden.

Toen de geestelijke vaders van Spitaels, van Geyt, Martens en andere Galands, de onderhandelingen of non-interventie prezen, onderhandelden de diplomaten van de bourgeoisie in München en bedrogen de volkeren, zoals ze zich nu voorbereiden, het de volgende maand in Genève te doen! Pierre Akkerman, jij en je kameraden, de elite van het wereldproletariaat in deze periode, jullie wisten, dat de oorlog in Spanje, waar je gevallen bent, slechts een moment in een veel omvangrijkere strijd is, die van de arbeidersklasse voor de menselijkheid. De geschiedenis zal jullie gelijk geven, jullie offer is al deze menselijkheid.

**TEGEN DE IMPERIALISTIESE OORLOG, DE BURGEROORLOG!
TEGEN HET KAPITALISME EN ZIJN KRISIS, DE BURGEROORLOG!
VOORWAARTS MET DE OPBOUW VAN DE STRIJDENE ORGANISATIE VAN
DE PROLETARIERS!
LATEN WIJ ONS ORGANISEREN EN ONOPHOUDELIJK AANVALLEN!
VOORWAARTS MET DE KOMMUNISTIESE REVOLUTIE!
ALLE MACHT AAN DE ARBEIDERS!**

Cellules Communistes Combattantes

Voor de opbouw van de strijdende organisatie van de proletariërs